

Psychologia kliniczna

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko Stomatologiczny
Kierunek studiów	Fizjoterapia
Dyscyplina wiodąca	Nauki o zdrowiu
Profil studiów	Praktyczny
Poziom kształcenia	Jednolite magisterskie
Forma studiów	Studia stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	Obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	Zaliczenie
Jednostka prowadząca	Studium Psychologii Zdrowia Adres: Ul. Litewska 14/16, 00-575 Warszawa Telefon: (+48 22) 116 92 11

	e-mail: zpkm@wum.edu.pl strona www: http://zpkm.wum.edu.pl
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	Dr hab. n. med. Dorota Włodarczyk
Koordynator przedmiotu	Dr n. med. Mirosława Adamus
Osoba odpowiedzialna za sylabus	Dr hab. n. med. Dorota Włodarczyk Dr n. med. Mirosława Adamus
Prowadzący zajęcia	Dr n. med. Mirosława Adamus

2. INFORMACJE PODSTAWOWE

Rok i semestr studiów	Rok czwarty semestr ósmy	Liczba punktów ECTS	0,6
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ		Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim			
wykład (W)		-	-
seminarium (S)		10	0.4
ćwiczenia (C)			
e-learning (e-L)			
zajęcia praktyczne (ZP)			
praktyka zawodowa (PZ)			
Samodzielna praca studenta			
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń		5	0,2

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Zapoznanie studentów z wybranymi aspektami zaburzeń neuropsychologicznych, występujących u pacjentów.
C2	Przekazanie wiedzy nt. psychologicznych mechanizmów funkcjonowania człowieka w zdrowiu i chorobie, z perspektywy pacjenta i jego rodziny.
C3	Kształtowanie wrażliwości na problemy psychospołeczne podopiecznych. Doskonalenie umiejętności nawiązywania i podtrzymywania prawidłowej relacji z pacjentem i jego rodziną. Doskonalenie kompetencji dotyczących kontaktu interpersonalnego fizjoterapeuta – pacjent/rodzina pacjenta.
C4	Nabywanie wiedzy o zależnościach między stresorami w pracy a wypaleniem zawodowym.
C5	Rozwijanie umiejętności autorefleksji i współpracy w interdyscyplinarnym zespole specjalistów: korzystanie ze wsparcia, odbarczenia emocjonalnego, skutecznych strategii radzenia sobie ze stresem.

4. STANDARD KSZTAŁCENIA – SZCZEGÓLWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol i numer efektu uczenia się zgodnie ze standardami uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
B.W1.	psychologiczne i socjologiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie;
B.W2.	psychologiczne i społeczne aspekty postaw i działań pomocowych;
B.W3.	modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego;
B.W4.	zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem.

B.W5	podstawowe metody psychoterapii.
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
B.U2.	dostrzegać i rozpoznawać, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii, problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii;
B.U10.	przeprowadzić rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego;
B.U12.	komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia.

5. POZOSTAŁE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;
K2	korzystania z obiektywnych źródeł informacji;
K3	wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;
K4	formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;
K5	przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób;

6. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
-------------	-------------------	--------------------

Seminarium	<ol style="list-style-type: none"> 1. Charakterystyka wybranych zaburzeń, wynikających z uszkodzeń OUN. Zaburzenia językowe - afatyczne, otępienie, zaburzenia emocji oraz motoryki. 2. Psychologiczna analiza funkcjonowania pacjenta z zespołem całkowitego zamknięcia (case study) 3. Rola metod/narzędzi psychologicznych w interdyscyplinarnym procesie usprawniania pacjentów z zaburzeniami neurologicznymi. 4. Problematyka zaangażowania w pracę/ wypalenia zawodowego: podstawowe wymiary i charakterystyka etapów procesu wypalenia zawodowego. 5. Profilaktyka zespołu wypalenia zawodowego. 	B.W1, B.W2, B.W3, B.W4, B.W5, B.U2, B.U10, B.U12, K1, K2, K3, K4, K5
------------	---	--

7. LITERATURA

Obowiązkowa

Adamus M.M, Owczarek K. (2017). Wybrane aspekty psychologiczne zawodu fizjoterapeuty. W: Fizjoterapeuta w Polsce. Aktualna wiedza o zawodzie. (red. Białoszewski D, Wroński Z.). PZWL. Warszawa.

Pąchalska M. (2023). Neuropsychologia kliniczna t. 2. Urazy mózgu procesy komunikacyjne i powrót do społeczeństwa. PWN. Warszawa. Rozdziały: Powrót do społeczeństwa i Jakość życia pacjentów po urazach mózgu.

Uzupełniająca

Brzeziński J. M, Cierpiątkowska L. (2008). Zdrowie i choroba. Problemy teorii, diagnozy i praktyki. GWP. Gdańsk.

Czerniga A. (2010): Zmęczeni pomocą. Syndrom wypalenia zawodowego. Wyższa Szkoła Pedagogiczna TWP. Warszawa.

8. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
B.W1, B.W2, BW3, B.W4, B.W5 B.U2, B.U10, B.U12, K1, K2, K3, K4, K5	1. Czynne uczestnictwo w seminariach.	Aktywne uczestnictwo w zadaniach, poprawne wykonywanie prac grupowych i indywidualnych
B.W1, B.W2, B.W3, B.W4, B.W5	2. Kolokwium zaliczeniowe (test końcowy)	Uzyskanie oceny pozytywnej z zaliczeń – min. 62% punktów - ocena 3 (dst) – 62-68% prawidłowych odpowiedzi - ocena 3,5 (ddb) 69-75% prawidłowych odpowiedzi - ocena 4,0 (db) – 76-82% prawidłowych odpowiedzi - ocena 4,5 (pdb) 83-90% prawidłowych odpowiedzi - ocena 5,0 (bdb) powyżej 91% prawidłowych odpowiedzi

9. INFORMACJE DODATKOWE

1. Zajęcia z zakresu psychologii klinicznej odbywają się w formie seminariów (10 godzin) w semestrze letnim wg. planu ustalonego przez Dziekanat Wydziału.

2. Tematyka seminariów zamieszczona jest na stronie internetowej Studium Psychologii Zdrowia:
www. <http://zpkm.wum.edu.pl>
4. Student zobowiązany jest do punktualnego stawiania się na zajęcia.
5. Obecność na zajęciach jest obowiązkowa.
6. Dopuszcza się 1. nieobecność; wymaga to zaliczenia materiału, który był omawiany na zajęciach (w formie ustnej lub pisemnej u prowadzącego zajęcia).
7. Zaliczenie seminariów dokonywane jest na podstawie:
  - a) obecności na zajęciach
  - b) aktywnego udziału
  - c) wykonania prac indywidualnych i grupowych
  - d) uzyskania pozytywnej oceny z kolokwium.
9. Kolokwium odbywa się na ostatnich zajęciach w formie pisemnej – student ma możliwość 2.krotnej poprawy kolokwium.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów

Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich